

Sygn. akt III AUa 791/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Białymstoku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Sławomir Bagiński (spr.)

Sędziowie: SA Dorota Elżbieta Zarzecka

SA Barbara Orechwa - Zawadzka

po rozpoznaniu 11 lutego 2019 roku w B.

sprawy z odwołania F. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość emerytury

w przedmiocie wniosku radcy prawnego A. I. o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 18 stycznia 2019 roku

postanowił:

uzupełnić wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 18 stycznia 2019 roku w ten sposób, że dodać pkt V o treści: „przyznaje radcy prawnemu A. I. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Olsztynie 147,60 (sto czterdzieści siedem i 60/100) złotych, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym”.

Dorota Elżbieta Zarzecka Sławomir Bagiński Barbara Orechwa - Zawadzka

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustanowił dla odwołującej się radcę prawnego z urzędu. Do występowania w sprawie (...) wyznaczyła r. pr. A. I.. Reprezentowała ona odwołującą się w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oraz sporządziła i wniosła apelację.

R.pr. A. I., na podstawie art. 118 § 4 k.p.c., wniosła o wyznaczenie adwokata lub radcy prawnego do reprezentowania odwołującej się na rozprawie apelacyjnej. Do reprezentowania wnioskodawczyni w rozprawie apelacyjnej wyznaczony został r. pr. M. H..

Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z 18 stycznia 2019 roku rozstrzygnął o apelacji i zmienił zaskarżony wyrok. W punkcie IV wyroku przyznał r. pr. M. H. 147,60 zł .tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wyrok nie zawierał rozstrzygnięcia o wynagrodzeniu za postępowanie apelacyjne dla ustanowionego z urzędu pełnomocnika r. pr. A. I.. W apelacji zostało zgłoszone żądania przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu apelacyjnym wraz z oświadczeniem o nieuiszczeniu tych kosztów.

24 stycznia 2019 roku A. I. wniosła o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w zakresie rozstrzygnięcia o wynagrodzeniu dla pełnomocnika ustanowionego z urzędu.

Rozstrzygnąć należało czy wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w drugiej instancji przysługuje także r. pr. A. I., pomimo przyznania wynagrodzenia r. pr. M. H., wyznaczonemu w trybie art. 118 § 4 k.p.c., w sytuacji kiedy czynnością wykonaną w drugiej instancji przez pełnomocnika odwołującej się było tylko wniesienie apelacji.

Należy jednoznacznie wskazać przepisy nie regulują wprost takiej sytuacji. W myśl art. 22³ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2018.2115 j.t.):

1. Koszty pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu ponosi Skarb Państwa albo jednostka samorządu terytorialnego, jeżeli przepis szczególny tak stanowi.

2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radców Prawnych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ponoszenia kosztów, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem sposobu ustalania tych kosztów, wydatków stanowiących podstawę ich ustalania oraz maksymalnej wysokości opłat za udzieloną pomoc.

Także przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 22 ust. 2 ww. ustawy nie odnoszą się do tej kwestii.

§ 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2019.68 j.t.) stanowi, że koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują: opłatę ustaloną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz wydatki radcy prawnego ustanowionego z urzędu.

Opłatę ustala się w wysokości określonej w rozdziałach 2-4 (§ 4 ust. 1 rozporządzenia). Natomiast ustalenie opłaty w wysokości wyższej niż określona w ust. 1, a nieprzekraczającej 150% opłat określonych w rozdziałach 2-4, następuje z uwzględnieniem szczególnych okoliczności (§ 4 ust. 2 rozporządzenia).

W ocenie Sądu Apelacyjnego skoro zasadą jest, że koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa i nie określono zasad ustalania tych kosztów, to w sytuacji, kiedy w postępowaniu w tej samej instancji pomoc prawna z urzędu udzielana jest przez dwóch pełnomocników, przyjęć należy, że koszty te przysługują wszystkim pełnomocnikom, chyba żeby występowałaby szczególna sytuacja wskazująca na potrzebę miarkowania tych kosztów w ramach jednej opłaty. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi chociażby z tego względu, że opłaty w sprawach świadczeń z zakresu ubezpieczenia społecznego zostały ustanowione na bardzo niskim poziomie. Takie stanowisko pośrednio wspiera pogląd Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażony w postanowieniu z 10 maja 2017 r. (syg. akt I ACz 655/17, Legalis nr 1789015). W myśl tego orzeczenia obowiązkiem sądu, w warunkach złożenia skutecznego wniosku przez pełnomocnika zwolnionego (w trybie art. 118 § 3 k.p.c.), jest przyznanie na jego rzecz, ze środków budżetowych Skarbu Państwa, wynagrodzenia za dotychczas świadczoną stronie pomoc prawną z urzędu.

W tym stanie rzeczy wniosek o uzupełnienie wyroku znajduje podstawę w art. 351 § 1 k.p.c. w zw. art. 22³ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2018.2115 j.t. ze zm.). Wysokość tych kosztów ustalono na podstawie § 16 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2019.68 j.t.).

Dorota Elżbieta Zarzecka.....Sławomir BagińskiBarbara Orechwa – Zawadzka

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)